

[Gade]

### Begrundelse

I et svar på et onsdagsspørgsmål den 10. november 1993 oplyste den fungerende miljøminister, Erling Olsen, at Danmark ikke havde gjort sit hjemmearbejde, samt at Danmark på trods af den manglende ratifikation alligevel vil have fuld stemmeret på det næste møde i Baselkonventionen.

Ifølge oplysninger, som Greenpeace International har fået ved at kontakte Baselkonventionens juridiske afdeling, kan denne opfattelse ikke bekræftes. Hvis Danmark derfor vil have indflydelse på det kommende møde i Baselkonventionen, hvor forslag, som Danmark bl.a. har fremført i EF, kommer til behandling og afstemning, er der kun den mulighed tilbage, at der afsættes de nødvendige ressourcer til at udføre »hjemmearbejdet«.

*Svar (7/12 93):*

#### Miljøministeren (Svend Auken):

De bestemmelser, der mangler i den nationale danske lovgivning, for at Danmark kan leve op til Baselkonventionens regler, er følgende:

- Baselkonventionens bestemmelser om godkendelse af affaldstransport omfatter flere affaldstyper end gældende danske regler - f.eks. organiske opløsningsmidler, spildolie og husholdningsaffald.
- I gældende danske regler forudsættes, at affaldet er farligt for sundhed og miljø, mens Baselkonventionens bestemmelser opererer med farekarakteristika som f.eks. giftigt eller ætsende.
- I Baselkonventionens bestemmelser er der tilbagetagningspligt for eksportøren/staten, såfremt affaldstransporten ikke gennemføres som forudsat eller ikke er godkendt (ulovlige transporter). En sådan findes ikke i de danske regler.
- I Baselkonventionens bestemmelser opereres der med en forsikringspligt af affaldet, såfremt modtagerlandet kræver det. En sådan findes ikke i de danske regler.
- Tidsfristerne for myndighedernes mulighed for indsigelse mod en transport er af længere varighed i Baselkonventionen end i de danske regler.

Disse bestemmelser vil blive indført i Danmark, når EF-forordning (259/93/EØF) vedr.

transport af affald inden for, til og fra EU træder i kraft den 6. maj 1994. Forordningen blev vedtaget den 1. februar 1993 og har bl.a. til formål at implementere Baselkonventionens bestemmelser i Unionen.

Datoen den 6. maj 1994 vil sikre, at medlemsstaterne i Fællesskabet ville være i stand til at møde ved Baselkonventionens 2. partsmøde i marts 1994 med fuld partsstatus. En deponering af ratifikationsinstrumenterne for Baselkonventionen kan nemlig finde sted 90 dage inden de materielle bestemmelser i konventionen træder i kraft for det pågældende land, det vil i dette tilfælde sige den 6. februar 1994, og på dette tidspunkt opnås partsstatus. At partsstatus opnås fra deponeringstidspunktet, er bekræftet af et svar fra Baselkonventionens sekretariat på en direkte forespørgsel, idet det oplyses, at i perioden fra deponering af ratifikationsinstrumentet til udløbet af de 90 dage er en stats rettigheder at betragte som lig med konventionens parter.

Endvidere bekræftes dette af, at Senegal ved Baselkonventionens første partsmøde den 30. november 1992-4. december 1992 blev valgt til vicepræsident for mødet trods det, at Senegal havde deponeret sine ratifikationsinstrumenter den 10. november 1992 og således befandt sig inden for 90-dages-fristen.

Danmark kan således ved at ratificere den 6. februar 1994, hvilket regeringen planlægger, deltage med partsstatus ved 2. partsmøde for Baselkonventionens parter den 21. marts 1994, hvilket for mig har været afgørende, da jeg er helt enig med spørgeren i, at det er af meget stor betydning for Danmarks anseelse hos bl.a. G77-landene, at Danmark kan møde frem på det kommende partsmøde som part og deltage i eventuelle afstemninger.

#### Spm. nr. S 289

Til *boligministeren* (1/12 93) af:

#### Lilli Gyldenkilde (SF):

»Hvordan sikres det, at der afsættes 1 pct. til udsmykning af offentlige bygninger i nybyggeri m.v., når disse byggerier som f.eks. inden for Told- og Skattestyrelsen er udlagt til regionerne?«

#### Begrundelse

Der spørges, fordi der er en del byggeri og